

Udgifter:

Tilskud til Arbejdsløsheds-kassers Krisefonds (Halvdelens af Udgiften til Understøttelse).....	3,50	Mill.	Kr.
Tilskud til Arbejder til Afhjælpning af Arbejdsløsheden.....	0,80	—	—
Tilskud til Kursus for arbejdsløse.....	0,80	—	—
I alt Udgift...	5,10	Mill.	Kr.

Der er herved set bort fra Udgifterne til de i Lovforslagets § 32 omhandlede Foranstaltninger, der maa antages kun at medføre ganske uvæsentlige Udgifter.

For det Tilfælde, at Fonden imidlertid paa Grund af Forhold, som ikke har kunnet tages i Betragtning ved Beregningen af Fondens Budget, maatte blive ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser, har man i Lovforslagets § 30, Stk. 6, foreslaaet Bestemmelser om, hvorledes der da skal forholdes. Støtten til Fonden bør da i første Omgang ydes i Form af Laan fra Statskassen, og kun hvis det skulde vise sig, at Fondens almindelige Indtægter ikke vil være tilstrækkelige til at afvikle de paagældende Laan indenfor en rimelig Aarrække, bør der finde en Forøgelse af Fondens Indtægter Sted, dels gennem særlige Tilskud fra Staten, dels ved en Forhøjelse af Arbejdsgiverbidraget.

Til § 31.

Svarer til den nugældende Lovs § 28.

Under Hensyn til Statens betydelige økonomiske Interesser i Arbejdsløshedsfonden foreslaar man Statens Repræsentation i Fondens Bestyrelse forstærket gennem et af Socialministeren udnævnt Medlem.

De anerkendte Ulykkesforsikringselskaber har hidtil faaet et Vederlag for Opkrævningen af Arbejdsgiverbidragene til Arbejdsløshedsfonden paa indtil 4 pCt. af de opkrævede Bidrag. Dette Bidrag er det dobbelte af, hvad Selskaberne har faaet for at opkræve Arbejdsgiverbidrag til Invalidforsikringen, og medens denne Forskel muligvis var rimelig, da Arbejdsgiverbidragene til Arbejdsløshedsfonden beregnedes paa Grundlag af Fagenes Arbejdsløshedsrisiko og derigennem gav Selskaberne et ikke ringe Arbejde, er der næppe nu nogen særlig Anledning til Opretholdelsen af den paagældende højere Sats. Man foreslaar derfor Vederlaget sat til indtil 3 pCt. af de opkrævede Bidrag, hvorved bemærkes, at Vederlaget jo vil stige ved Arbejdsgiverbidragenes Forhøjelse.

Til § 32.

Bestemmelsen, der er ny, er foranlediget ved, at man i de forløbne Aar flere Gange har savnet en saadan Bestemmelse og derfor i de paagældende Tilfælde har maattet søge særlig Bevilling paa Statens Bevillingslove, saaledes f. Eks. til de af K. F. U. M. oprettede Hjem for arbejdsløse.

Det er formentlig naturligt, at Arbejdsløshedsfonden i det Omfang, dens Økonomi tillader det, overtager Ydelsen af saadanne Tilskud.

Til § 33.

Ved Loven af 22. December 1921 gennemførte man Bestemmelserne om offentlige Nødhjælpsarbejder, hvorved man tilsigtede at give de arbejdsløse Adgang til en Fortjeneste, der laa højere end Understøttelserne, men dog ikke betog dem Interessen for at søge Beskæftigelse ved andet Arbejde. Arbejdsvilkaarene ved disse Arbejder skulde derfor fastsættes paa en saadan Maade, at man naaede det fornævnte Formaal.

De følgende Arbejdsløshedslove har i forskellige Henseender foretaget Ændringer i Bestemmelserne om Arbejdsvilkaar ved Nødhjælpsarbejderne, men har dog opretholdt Principet om, at Vilkaarene skulde være ringere end ved Arbejder i det frie Marked. Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 paabyder saaledes i sin § 30, Stk. 5, at 15 pCt. af Arbejdernes Løn skal tilbageholdes og tilstilles Arbejdsløshedsfonden.

Antallet af de i de forløbne Aar iværksatte Nødhjælpsarbejder har imidlertid ikke været betydeligt, og Aarsagen hertil maa formentlig søges i disse Arbejders særlige Karakter, der har bevirket, at der maa paalægges den Kommune eller Institution, der iværksætter Nødhjælpsarbejdet, visse Indskrænkninger i deres Handlefrihed, saaledes med Hensyn til Antagelse af Arbejdere. Det administrative Arbejde, som Iværksættelsen af Nødhjælpsarbejde medførte, var formentlig ogsaa ofte af et saadant Omfang, at det ikke svarede til den økonomiske Fordel, som Kommunen eller Institutionen fik gennem Tilskudet fra Arbejdsløshedsfonden. Dette gælder ikke mindst, efter at Arbejdsløshedsloven af 1. Juli 1927 havde gennemført den Ordning, at den paagældende Kommune skulde tilbageholde 15 pCt. af Arbejdernes Løn og indsende Beløbet til Arbejdsløshedsfonden, hvorfra Kommunen da modtog et Tilskud, der ikke afveg meget fra det Beløb, som den kort i Forvejen havde indsendt. De fleste Kommuner foretrak herefter at arrangere sig direkte med Arbejderne om Vilkaarene ved